

[Hans Hansen (Rørby).]

især af vor Skattepolitik. De saakaldte Frihandelsfolk, der ikke har set Betydningen i Jordspørgsmaalets Løsning, men kun har hæftet sig ved Udenrigshandelen, har aldrig forstaaet sand Frihandel. Den Kendsgerning, at næsten alle vore Skatter virker som en Hemning af Produktionen, maa nødvendigvis virke som en Indskrænkning i Samhandelen. Til sand Frihandel hører naturligt med, at der ikke lægges Byrder paa Erhvervsliv og Handel, og det var rigtigt, som den højtærede Statsminister udtalte i sin Programtale i 1929, at en af Regeringens Opgaver skulde være „at flytte Skattebyrden fra Arbejde og Forbrug og til samfundsskabte Værdier og Indtægter, der er Frugten af andres Arbejde“. Vil Regeringen gaa denne Vej nu og inddrage den offentlige Fond, der er opstaaet som Resultat af Borgernes forenede værdiskabende Arbejde og Virksomhed, men som ikke skyldes den enkelte Borger? Fællesskabets Virksomhed, herunder ogsaa det offentlige Arbejde og Anlæg, har skabt denne Fond, som Staten og Kommunen kunde trække paa, uden at Regeringen behøvede at paalægge Erhvervslivet nogen Byrde.

Denne fælles Fond er Jordværdien eller Landets naturlige Renteindtægt. Man har maattet tage sin Tilflugt til Skatterne, fordi Lovgivningsmagten har tilladt, at disse Indtægter gaar i private Lommer. At faa denne Fond paa forstandig Maade ledet ind i de offentlige Kasser er i lige Linie med sand Frihandel, og Kampen for at nedbryde Samhandelens Skranker maa gaa Side om Side med at nedbryde Monopolerne inden for Landets Grænser. Hvis det Begreb, der ligger bag Frihandelen, saaledes bliver ført ud i sin naturlige Konsekvens, saa kan Frihandelsideen føres ud paa et videre Felt, og saa kunde meningsløse Forestillinger af den Art, som tidligere er nævnt, ikke mere vinde almindelig Tiltro og Tilslutning. Thi den falske Baggrund, som nu faar en Løgn til at se ud som Sandhed, vilde da være saaledes ændret, at man kunde se Tingene, som de er.

Der er saa meget mere Grund til at tage Grundskyldspørgsmaalet op til virkelig praktisk Overvejelse, som den mægtige Udvikling, der finder Sted i Købstæderne og i Omegnen af dem og i andre Omraader, hvor Bebyggelse af bymæssig Karakter finder Sted, skaber Grundværdier i et saa hastigt Tempo, som vi aldrig før har kendt. Medens Landbrugets Grundværdier i det store og hele er stagnerende, vokser Bebyggelsesgrundenes Værdi med rivende Hast,

saa en ensartet Grundskyld for Land og By først og fremmest vilde betyde en mægtig Afgift for Byernes Grunde. I Modsætning til mange andre Skattereserver, der er udnyttet i de senere Aar, ligger der her gemt en Reserve, og den burde nu bruges til at afvikle de indirekte Afgifter, der tynger en Række Nødvendighedsartikler saa haardt og bidrager til at skabe et Prisniveau saa højt, at Landbruget ikke kan bære det.

Det er Regeringspartierne gamle Krav, jeg her giver Regeringen Anvisning paa at gennemføre. Ønsker Regeringen vort Medarbejderskab dertil, kan den faa det — vil den gennemføre dem uden, ja, saa er vi ogsaa tilfredse, blot det bliver gjort. Vil Regeringen gaa den Vej, saa kan den lægge Grundlaget for Løsningen af en Række Opgaver: Udstykning af Jord, de „indeklemte“ Husmænd, som der har været talt om, Boligspørgsmaalet i vore Byer og ikke mindst den Sanering af de indre københavnske Bygge- og Boligforhold, som uden dette maa anses for at være en Umulighed. Alt dette vilde tilsammen danne et Grundlag for en Løsning af vor Tids store Kræftskade, Arbejdsløsheden, og saa kunde den nuværende Regering blive en stærk Regering og i sand Forstand blive en Arbejderregering.

Der mangler ikke Opgaver at tage op i Tiden, der kommer. Vi vil fra Retsforbundets Side støtte Regeringen i ethvert Forsøg paa at føre Frihedspolitik, men vi maa som hidtil vende os stærkt imod Tvangsmetoder og alle de unødvendige Statsindgreb, hvor vi møder dem, hvad enten de tager Sigte paa det materielle eller det kulturelle inden for vort Samfundsliv.

Aksel Larsen: Det er altid interessant at overvære Rigsdagens Aabning og Finanslovdebatten, naar der lige er gaaet et Valg forud, ikke saa meget af Hensyn til Valget, det kan være saa interessant, det være vil, men fordi man saa har den bedst mulige Lejlighed til at sammenligne Tonefaldet ude paa Vælgermøderne og her inde i Tinget. Det maa være tilladt at sige, at det er en pragtfuld Anskuelsesundervisning af, hvordan Folkestyret ikke bør være, man her bliver præsenteret for. De Ting, der nu tales om fra Regeringens og de forskellige Partiordføreres Side, er stort set Ting, der ikke har været fremme i Valgkampen, eller som i det Omfang, de er nævnt, maatte løbe forbi i Ubemærkethed paa Grund af den almindelige Tummel og Kanonade.

Hvis der var en lille Smule Mening og Ærlighed i Tingene, burde, for at tage de